

মধুবন

“*শান্তিৰ শক্তি (চাইলেন্স পাৱাৰ) জমা কৰাৰ সাধন - অন্তৰ্মুখী আৰু একান্তবাসী স্থিতি*”

আজি সৰ্বশক্তিমান বাপদাদাই নিজৰ শক্তি সেনাক চাই আছেহঁক। এই আত্মিক শক্তি সেনা বিচিত্ৰ সেনা। নাম আত্মিক সেনা, কিন্তু বিশেষ শান্তিৰ শক্তি, শান্তি দিওঁতা অহিংসক সেনা। গতিকে আজি বাপদাদাই প্ৰত্যেক শান্তি দাতা সন্তানসকলক চাই আছে যে প্ৰত্যেকেই শান্তিৰ শক্তি কিমানলৈকে জমা কৰিছে? এই শান্তিৰ শক্তি হৈছে এই আত্মিক সেনাৰ বিশেষ অস্ত্ৰ। সকলো অস্ত্ৰধাৰী হয় কিন্তু ক্ৰমানুসৰি। শান্তিৰ শক্তি গোটেই বিশ্বক অশান্তৰ পৰা শান্ত কৰি তোলাঁতা হয়, কেৱল মনুষ্য আত্মাসকলকে নহয় কিন্তু প্ৰকৃতিকো পৰিৱৰ্তন কৰোঁতা হয়। শান্তিৰ শক্তিক এতিয়া আৰু গুঢ় ৰূপত জানিব আৰু অনুভৱ কৰিব লাগিব। যিমান এই শক্তিৰে শক্তিশালী হ'বা, সিমানেই শান্তিৰ শক্তিৰ মহত্ব, মহানতাৰ অনুভৱ বেছিকৈ কৰি গৈ থাকিব। এতিয়া বাণীৰ শক্তিৰে সেৱাৰ সাধনৰ শক্তি অনুভৱ কৰি আছা আৰু এই অনুভৱৰ দ্বাৰা সফলতাও প্ৰাপ্ত কৰি আছা। কিন্তু বাণীৰ শক্তি বা স্থূল সেৱাৰ সাধনতকৈ শান্তিৰ শক্তি অধিক শ্ৰেষ্ঠ হয়। শান্তিৰ শক্তিৰ সাধনো শ্ৰেষ্ঠ হয়। যিদৰে বাণীৰ সেৱাৰ সাধন চিত্ৰ, প্ৰজেক্টৰ বা ভিডিঅ' আদি তৈয়াৰ কৰা, সেইদৰে শান্তিৰ শক্তিৰ সাধন হৈছে শুভ সংকল্প, শুভ ভাৱনা আৰু নয়নৰ ভাষা। যিদৰে মুখৰ ভাষাৰে পিতাৰ বা ৰচনাৰ পৰিচয় দিয়া, সেইদৰে শান্তিৰ শক্তিৰ আধাৰত নয়নৰ ভাষাৰে নয়নৰ দ্বাৰা পিতাৰ অনুভৱ কৰাব পাৰা। যিদৰে প্ৰজেক্টৰৰ দ্বাৰা চিত্ৰ দেখুওৱা, সেইদৰে তোমালোকৰ মস্তকৰ মাজত চিকমিকাই থকা তোমালোকৰ বা পিতাৰ চিত্ৰ স্পষ্টকৈ দেখুৱাব পাৰা। যিদৰে বৰ্তমান সময়ত বাণীৰ দ্বাৰা স্মৃতিৰ যাত্ৰাৰ অনুভৱ কৰোৱা, সেইদৰে শান্তিৰ শক্তিৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ চেহেৰাই (যাক মুখ বুলি কোৱা) তোমালোকৰ দ্বাৰা ভিন্ন ভিন্ন স্মৃতিৰ অৱস্থাক স্বতঃ অনুভৱ কৰাব। অনুভৱ কৰোঁতাসকলৰ এইটো সহজে অনুভৱ হ'ব যে এই সময়ত বীজৰূপ স্থিতিৰ অনুভৱ হৈ আছে বা ফৰিস্তা ৰূপৰ অনুভৱ হৈ আছে বা ভিন্ন ভিন্ন গুণৰ অনুভৱ তোমালোকৰ এই শক্তিশালী মুখমণ্ডলৰ দ্বাৰা স্বতঃ হৈ থাকিব।

যিদৰে বাণীৰ দ্বাৰা আত্মাসকলক স্নেহৰ সহযোগৰ ভাৱনা উৎপন্ন কৰোৱা, সেইদৰে যেতিয়া তোমালোক শুভ ভাৱনা, স্নেহৰ ভাৱনাৰ স্থিতিত স্বয়ং স্থিত হ'বা তেতিয়া যেনেকুৱা তোমালোকৰ ভাৱনা হ'ব তেনেকুৱাই ভাৱনা তেওঁলোকৰো উৎপন্ন হ'ব। তোমালোকৰ শুভ ভাৱনাই তেওঁলোকৰ ভাৱনাক প্ৰস্থলিত কৰিব। যিদৰে দীপকে দীপক প্ৰস্থলিত কৰে, সেইদৰে তোমালোকৰ শক্তিশালী শুভ ভাৱনাই আনৰ ক্ষেত্ৰতো শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনা সহজে উৎপন্ন কৰাব। যিদৰে বাণীৰ দ্বাৰা এতিয়া সকলো স্থূল কাৰ্য কৰি থাকা সেইদৰে শান্তিৰ শক্তিৰ শ্ৰেষ্ঠ সাধন – শুভ সংকল্পৰ শক্তিৰে স্থূল কাৰ্য সহজে কৰিব পাৰা। যিদৰে বিজ্ঞানৰ শক্তিৰ সাধন টেলিফোন, অনাতাঁৰ হয় সেইদৰে শুভ সংকল্পই সন্মুখত কথা কোৱাৰ বা টেলিফোন বা অনাতাঁৰৰ দ্বাৰা কাৰ্য কৰোৱাৰ অনুভৱ কৰাব। এনেদৰে শান্তিৰ শক্তিৰ বিশেষত্ব আছে। শান্তিৰ শক্তি কম নহয়। কিন্তু এতিয়া বাণীৰ শক্তিক, স্থূল সাধনক বেছিকৈ কাৰ্যত লগোৱা, সেয়েহে এয়া সহজ লাগে। শান্তিৰ শক্তিৰ সাধনসমূহ প্ৰয়োগত অনা নাই, সেয়েহে ইয়াৰ অনুভৱ হোৱা নাই। সেয়া সহজ লাগে, ইয়াত পৰিশ্ৰম হয়। কিন্তু সময়ৰ পৰিৱৰ্তন অনুসৰি এই শান্তিৰ শক্তিৰ সাধন প্ৰয়োগত আনিবই লাগিব সেয়েহে - হে শান্তি দাতা শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকল! এই শান্তিৰ শক্তিক অনুভৱত আনা। যিদৰে বাণীৰ অভ্যাস কৰি কৰি বাণীত শক্তিশালী হৈ গৈছে সেইদৰে শান্তিৰ শক্তিৰো অভ্যাসী হৈ যোৱা। আগলৈ গৈ বাণী আৰু স্থূল সাধনৰ দ্বাৰা সেৱাৰ সময় নাপাব। এনেকুৱা সময়ত শান্তিৰ শক্তিৰ সাধনৰ আৱশ্যক হ'ব কিয়নো যিমান যি মহান শক্তিশালী হয় তেওঁ অতি সূক্ষ্ম হয়। গতিকে বাণীতকৈ শুদ্ধ-সংকল্প সূক্ষ্ম হয় সেয়েহে সূক্ষ্মৰ প্ৰভাৱ শক্তিশালী হ'ব। এতিয়াও অনুভৱী হোৱা, য'ত বাণীৰ দ্বাৰা কাৰ্য সিদ্ধ নহয় তেতিয়া কোৱা - ওঁ বাণীৰে নুবুজিব, শুভ ভাৱনাৰে পৰিৱৰ্তন হ'ব। য'ত বাণীয়ে কাৰ্য সফল কৰিব নোৱাৰে ত'ত শান্তিৰ শক্তিৰ সাধন শুভ-সংকল্প, শুভ-ভাৱনা, নয়নৰ ভাষাৰ দ্বাৰা দয়া আৰু স্নেহৰ অনুভূতিয়ে কাৰ্য সিদ্ধ কৰিব পাৰে। যিদৰে এতিয়াও কোনোবা তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰোঁতা আহিলে তেতিয়া বাণীৰে আৰু বেছি তৰ্ক-বিতৰ্কত আহি যায়। তেওঁক স্মৃতিত বহুৱাই শান্তিৰ শক্তিৰ অনুভৱ কৰোৱা নহয়। যদি এক চেকেণ্ডো স্মৃতিৰ দ্বাৰা শান্তিৰ অনুভৱ কৰি লয় তেতিয়া নিজেই নিজৰ তৰ্ক-বিতৰ্কৰ বুদ্ধিক শান্তিৰ অনুভূতিৰ আগত সমৰ্পিত কৰি দিয়ে। গতিকে এই শান্তিৰ শক্তিৰ অনুভৱ বঢ়াই যোৱা। এতিয়া এই শান্তিৰ শক্তিৰ অনুভূতি বহুত কম। শান্তিৰ শক্তিৰ ৰস এতিয়ালৈকে গৰিষ্ঠসংখ্যকে কেৱল অঞ্জলীৰ সমান অনুভৱ কৰিছে। হে শান্তি দাতা, তোমালোকৰ ভক্তই তোমালোকৰ জড় চিত্ৰৰ পৰা শান্তিয়েই বেছিকৈ বিচাৰে কিয়নো শান্তিতে সুখ সমাহিত হৈ আছে। তেওঁলোকে অল্পকালৰ

অনুভৱো কৰে। সেয়েহে বাপদাদাই চাই আছিল যে শান্তিৰ শক্তিৰ অনুভৱী আত্মা কিমান আছে, বৰ্ণনা কৰোঁতা কিমান আছে আৰু প্ৰয়োগ কৰোঁতা কিমান আছে। ইয়াৰ কাৰণে অন্তৰ্মুখী আৰু একান্তবাসী হোৱাৰ আৱশ্যকতা আছে। বাহ্যমুখতাত অহাতো সহজ কিন্তু অন্তৰ্মুখী হোৱাৰ অভ্যাস এতিয়া সময় অনুসৰি বহুত প্ৰয়োজন। বহুত সন্তানে কয় – একান্তবাসী হ’বলৈ সময়ে নাপাওঁ, অন্তৰ্মুখী স্থিতিৰ অনুভৱ কৰাৰ বাবে সময় নাপায় কিয়নো সেৱাৰ প্ৰবৃত্তি, বাণীৰ শক্তিৰ প্ৰবৃত্তি বহুত বাঢ়ি গৈছে। কিন্তু ইয়াৰ বাবে একেলগে এঘণ্টা বা আধা ঘণ্টা উলিওৱাৰ আৱশ্যকতা নাই। সেৱাৰ প্ৰবৃত্তিত থাকিও মাজে মাজে ইমান সময় পাব পাৰা তেতিয়া একান্তবাসী হোৱাৰ অনুভৱ কৰা।

একান্তবাসী অৰ্থাৎ যিকোনো এটা শক্তিশালী স্থিতিত স্থিত হোৱা। লাগিলে বীজ ৰূপ স্থিতিত স্থিত হৈ যোৱা নতুবা প্ৰকাশ কুঞ্জ (লাইট হাউচ), শক্তি কুঞ্জ (মাইট হাউচ) স্থিতিত স্থিত হৈ যোৱা অৰ্থাৎ বিশ্বক প্ৰকাশ আৰু শক্তি দিওঁতা - এইটো অনুভূতিত স্থিত হৈ যোৱা। লাগিলে ফৰিস্তাবোধৰ স্থিতিৰ দ্বাৰা আনকো অব্যক্ত স্থিতিৰ অনুভৱ কৰোৱা। এক চেকেণ্ড বা এক মিনিট যদি এইটো স্থিতিত একাগ্ৰ হৈ স্থিত হৈ যোৱা তেন্তে এই এক মিনিটৰ স্থিতিয়ে নিজক আৰু আনকো বহুত লাভান্বিত কৰিব পাৰে। কেৱল ইয়াৰ অভ্যাসৰ আৱশ্যক। এতিয়া এনেকুৱা কোন আছে যিয়ে এক মিনিটো আহৰি পাব নোৱাৰে? যিদৰে প্ৰথমে সংকল্পৰ বেগ নিয়ন্ত্ৰণৰ কাৰ্যসূচী (ট্ৰেফিক কন্ট্ৰ’লৰ প্ৰ’গ্ৰাম) লোৱা হৈছিল তেতিয়া কোনোবাই ভাবিছিল - এয়া কেনেকৈ হ’ব পাৰে? সেৱাৰ প্ৰবৃত্তি বহুত ডাঙৰ, ব্যস্ত হৈ থাকে। কিন্তু লক্ষ্য ৰাখিলা সেইবাবে হৈ আছে নহয়। কাৰ্যসূচী চলি আছে নহয় জানো। সেৱাকেন্দ্ৰত এই সংকল্পৰ বেগ নিয়ন্ত্ৰণৰ কাৰ্যসূচী পালন কৰা নে কেতিয়াবা খতি কৰা, কেতিয়াবা কৰা? এয়া হৈছে ব্ৰাহ্মণ কুলৰ এটা ৰীতি, নিয়ম হয়। যিদৰে অন্য নিয়মসমূহ আৱশ্যক বুলি বুজা, সেইদৰে এয়াও স্ব-উল্লিখিত কাৰণে বা সেৱাৰ সফলতাৰ কাৰণে, সেৱাকেন্দ্ৰৰ বাতাৱণৰ কাৰণে আৱশ্যক। সেইদৰে অন্তৰ্মুখী বা একান্তবাসী হোৱাৰ অভ্যাসৰ লক্ষ্য ৰাখি নিজৰ আন্তৰিক নিষ্ঠাৰে মাজে মাজে সময় উলিওৱা। মহত্ব জনাসকলে সময় স্বতঃ পাই যায়। মহত্ব যদি নাই তেন্তে সময়ো পোৱা নাযায়। এটা শক্তিশালী স্থিতিত নিজৰ মনক, বুদ্ধিক স্থিত কৰাটোৱেই হৈছে একান্তবাসী হোৱা। যিদৰে সাকাৰ ব্ৰহ্মা পিতাক দেখিলা, সম্পূৰ্ণতাৰ সমীপতাৰ লক্ষণ – সেৱাত থাকিও, সংবাদ শুনি শুনিও একান্তবাসী হৈ গৈছিল। এইটো অনুভৱ কৰিলা নহয়। এঘণ্টাৰ সংবাদো 5 মিনিটত তাৰ সাৰ বুজি লৈ সন্তানসকলকো সন্তুষ্ট কৰিছিল আৰু নিজৰ অন্তৰ্মুখী, একান্তবাসী স্থিতিৰো অনুভৱ কৰালে। সম্পূৰ্ণতাৰ লক্ষণ – অন্তৰ্মুখী, একান্তবাসী স্থিতি চলাওঁতে-ফুৰোঁতে, শুনাওঁতে, অনুভৱ কৰিলে। তেন্তে পিতাক অনুসৰণ কৰিব নোৱাৰানে? ব্ৰহ্মা পিতাতকৈ অধিক দায়িত্ব আন কাৰোবাৰ আছে জানো? ব্ৰহ্মা পিতাই কেতিয়াও নক’লে যে মই বহুত ব্যস্ত হৈ আছোঁ। কিন্তু সন্তানসকলৰ আগত উদাহৰণ হ’ল। সেইদৰে এতিয়া সময় অনুসৰি এইটো অভ্যাসৰ আৱশ্যকতা আছে। সকলো সেৱাৰ সাধন থকা সত্ত্বেও শান্তিৰ শক্তিৰ সেৱাৰ আৱশ্যক হ’ব কিয়নো শান্তিৰ শক্তি হৈছে অনুভূতি কৰোৱাৰ শক্তি। বাণীৰ শক্তিৰ তীব্ৰ খুব বেছি মস্তিষ্কলৈকে গৈ পায় আৰু অনুভূতিৰ তীব্ৰ অন্তৰলৈকে গৈ পায়। গতিকে সময় অনুসৰি এক চেকেণ্ডত অনুভূতি কৰোৱা - এয়াই কাতৰোক্তি হ’ব। শুনি শুনাই ক্লান্ত হৈ আহিব। শান্তিৰ শক্তিৰ সাধনসমূহৰ দ্বাৰা দৃষ্টিৰে তৃপ্ত কৰি দিব। শুভ সংকল্পৰে আত্মাসকলৰ ব্যৰ্থ সংকল্পক সমাপ্ত কৰি দিব। শুভ ভাৱনাৰে পিতাৰ ফালে স্নেহৰ ভাৱনা উৎপন্ন কৰাই দিব। এনেকৈ সেই আত্মাসকলক শান্তিৰ শক্তিৰে সন্তুষ্ট কৰিব, তেতিয়া তোমালোক চৈতন্য শান্তি দেৱ আত্মাসকলৰ আগত “শান্তি দাতা, শান্তি দাতা” বুলি মহিমা কৰিব আৰু এয়াই অন্তিম সংস্কাৰ লৈ যোৱাৰ কাৰণে দ্বাপৰত ভক্ত আত্মা হৈ তোমালোকৰ জড় চিত্ৰৰ এই মহিমা কৰিব। এই সংকল্পৰ বেগ নিয়ন্ত্ৰণৰো কিমান বেছি মহত্ব আছে আৰু কিমান আৱশ্যক – এয়া পাছলৈ শুনাম। কিন্তু শান্তিৰ শক্তিৰ মহত্বক নিজে জানা আৰু সেৱাত লগোৱা। বুজিলা?

আজি পঞ্জাৱ আহিছে নহয়। পঞ্জাৱত সেৱাৰ মহত্বও হৈছে শান্তিৰ শক্তিৰ। শান্তিৰ শক্তিৰে হিংসক বৃত্তিধাৰীসকলকো অহিংসক কৰি তুলিব পাৰা। যিদৰে স্থাপনাৰ আদিৰ সময়ত দেখিলা - হিংসক বৃত্তিধাৰীসকল আত্মিক শান্তিৰ শক্তিৰ আগত পৰিৱৰ্তিত হৈ গৈছিল নহয়। তেন্তে হিংসক বৃত্তিক শান্ত কৰি তোলাওঁতা হৈছে শান্তিৰ শক্তি। বাণী শুনিবলৈ প্ৰস্তুত হৈ নহয়। যেতিয়া প্ৰকৃতিৰ শক্তিৰে গৰম বা শীতলতাৰ লহৰ চাৰিওফালে বিয়পিব পাৰে তেন্তে প্ৰকৃতিপতিৰ শান্তিৰ লহৰ চাৰিওফালে বিয়পিব নোৱাৰেনে? বিজ্ঞানৰ সাধনেও গৰমক শীতল বাতাৱৰণলৈ সলনি কৰিব পাৰে, তেন্তে আত্মিক শক্তিয়ে আত্মাসকলক পৰিৱৰ্তন কৰিব নোৱাৰেনে? তেন্তে পঞ্জাৱ নিৱাসীসকলে কি শুনিলা? সকলোৱে প্ৰকল্পন অনুভৱ কৰক যে কোনোবা শান্তিৰ পুঞ্জই, শান্তিৰ কিৰণ দি আছে। এনেকুৱা সেৱা কৰাৰ সময় পঞ্জাৱে পাইছে। অনুষ্ঠান, প্ৰদৰ্শনী আদি, সেয়াতো কৰাই কিন্তু এইটো শক্তিৰ অনুভৱ কৰা আৰু কৰোৱা। কেৱল নিজৰ মনৰ একাগ্ৰ বৃত্তি, শক্তিশালী বৃত্তিৰ প্ৰয়োজন। প্ৰকাশ কুঞ্জ যিমান শক্তিশালী হয়, সিমান দূৰলৈকে প্ৰকাশ দিব পাৰে। তেন্তে পঞ্জাৱ নিৱাসীসকলৰ কাৰণে এই শক্তিক প্ৰয়োগত অনাৰ এয়াই সময়। বুজিলা? বাবু!

অন্ধ্ৰ প্ৰদেশৰো দল আছে। তেওঁলোকে কি কৰিব? ধুমুহাক শান্ত কৰিব। অন্ধ্ৰ প্ৰদেশত ধুমুহা বহুত আহে নহয়। ধুমুহাক শান্ত কৰিবৰ বাবেও শান্তিৰ শক্তি লাগে। ধুমুহাত মনুষ্য আত্মা দিগব্ৰান্ত হৈ যায়। তেন্তে দিগব্ৰান্ত আত্মাসকলক শান্তিৰ ঠিকনা দিয়া – এয়া হৈছে অন্ধ্ৰ নিৰাসীসকলৰ বিশেষ সেৱা। যদি শাৰীৰিকভাৱেও দিগব্ৰান্ত হয় তেতিয়া প্ৰথমে মন দিগব্ৰান্ত হয়, তাৰপাছত শৰীৰ দিগব্ৰান্ত হয়। মনৰ ঠিকনাৰে শৰীৰৰ ঠিকনা লগোৱাতো বুদ্ধিয়ে কাম কৰিব। যদি মনৰ ঠিকনা নাই তেন্তে শৰীৰৰ সাধনসমূহৰ বাবেও বুদ্ধিয়ে কাম নকৰে, সেইকাৰণে সকলোৰে মনক ঠিকনাত লগোৱাৰ বাবে এই শক্তিক কাৰ্যত লগোৱা। পঞ্জাৰ আৰু অন্ধ্ৰ দুয়ো ধুমুহাৰ পৰা সুৰক্ষিত হ’ব লাগে। তাত হিংসাৰ ধুমুহা, ইয়াত সাগৰৰ ধুমুহা। তাত ব্যক্তিৰ, ইয়াত প্ৰকৃতিৰ। কিন্তু দুয়ো ফালেই ধুমুহা। ধুমুহাত থকাসকলক শান্তিৰ উপহাৰ দিয়া। উপহাৰে ধুমুহাক সলনি কৰি দিব। বাৰু।

চাৰিওফালৰ শান্তি দাতা শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক, চাৰিওফালৰ অন্তৰ্মুখী মহান আত্মাসকলক, সদায় একান্তবাসী হৈ কৰ্মত অহা কৰ্মযোগী শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক, সদায় শান্তিৰ শক্তি প্ৰয়োগ কৰোঁতা শ্ৰেষ্ঠ যোগী আত্মাসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

দাদীজীয়ে এদিনৰ কাৰণে ৰাজপিপলা (গুজৰাট) মেলালৈ যোৱাৰ বাবে ছুটী লৈ আছে

বিশেষ আত্মাসকলৰ প্ৰতিটো খোজত পদমৰ উপাৰ্জন হয়। জেষ্ঠ্যসকলৰ সহযোগে ছত্ৰছায়া হৈ মহিয়ান কৰি তোলে। য’লৈকে যোৱা তাত সকলোকে এজন এজনৰ নামেৰে স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ স্বীকাৰ কৰাবা। নামৰ মালাতো ভক্তিত সন্তানসকলে বহুত জপ কৰিলে। এতিয়া পিতাই এই মালা আৰম্ভ কৰিব তেন্তে ডাঙৰ হৈ যাব। সেইবাবে যিয়ে য’লৈকে (বিশেষ সন্তানসকল) যায় - তাত বিশেষ উৎসাহ-উদ্দীপনা বাঢ়ি যায়। বিশেষ আত্মাসকল যোৱা অৰ্থাৎ সেৱাত আৰু বিশেষত্ব অহা। ইয়াৰ পৰা আৰম্ভ হয় - কেৱল ধৰণীত চৰণ ৰাখি আহিবা। চৰণ ৰখা মানে পৰিক্ৰমা লগোৱা। ইয়াত সেৱাত পৰিক্ৰমা লগোৱা, তাত ভক্তিত তেওঁলোকে চৰণ ৰখাটোকে মহত্ব দি দিলে। কিন্তু আৰম্ভণিতো সকলো ইয়াৰ পৰাই হয়। আধাঘণ্টাৰ বাবেই হওঁক বা এঘণ্টাৰ বাবেই হওঁক ক’ৰবালৈ গ’লে তেতিয়া সকলো আনন্দিত হৈ যায়। কিন্তু ইয়াত সেৱা হয়। ভক্তিত কেৱল চৰণ ৰাখিলেই আনন্দ অনুভৱ কৰে। সকলো স্থাপনা ইয়াৰ পৰাই হৈ আছে। ভক্তি মাৰ্গৰ গোটেই আধাৰ ইয়াৰ পৰাই তৈয়াৰ হৈছে, কেৱল ৰূপ সলনি হৈ যাব। গতিকে যিয়েই মেলা সেৱাৰ নিমিত্ত হৈছে অৰ্থাৎ মিলন উৎযাপন কৰা সেৱাৰ নিমিত্ত হৈছে, তেওঁলোক সকলোৰে সৈতে বাপদাদাই, মেলাৰ আগতেই মিলন উৎযাপন কৰি আছে। এয়া পিতা আৰু সন্তানসকলৰ মেলা, সেয়া সেৱাৰ মেলা। গতিকে সকলোকে অন্তৰ্বেৰে স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ। বাৰু। জগতত ‘নাইট ক্লাব’ থাকে আৰু এয়া হৈছে ‘অমৃতবেলা ক্লাব’। (দাদীসকলৰ প্ৰতি) তোমালোক সকলো ‘অমৃতবেলা ক্লাব’ৰ সদস্য। সকলোৱে দেখি আনন্দিত হয়। বিশেষ আত্মাসকলক দেখিও আনন্দিত হয়। বাৰু।

বিদায়ৰ সময়ত - সৎগুৰুবাৰৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ (পুৱা: ৬ বজাত)

বৃহস্পতি দিৱসত বৃষ্ণৰ আদিৰ অমূল্য পাতবোৰক বৃষ্ণপতি পিতাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ। বৃহস্পতিৰ দশাতো সকলো শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ ওপৰত আছেই। ৰাহুৰ দশা আৰু অনেক দশা সমাপ্ত হৈ গ’ল। এতিয়া এজনেই বৃষ্ণপতিৰ, বৃহস্পতিৰ দশা প্ৰত্যেক ব্ৰাহ্মণ আত্মাৰ ওপৰত সদায় থাকে। গতিকে বৃহস্পতিৰ দশাও আছে আৰু দিনো বৃহস্পতিৰ আৰু বৃষ্ণপতিয়ে নিজৰ বৃষ্ণৰ আদিৰ পাতবোৰৰ সৈতে মিলন উৎযাপন কৰি আছে। তেন্তে সদায় স্মৃতি আছে আৰু সদায় স্মৃতি থাকিব। সদায় স্নেহত সমাহিত হৈ আছা আৰু সদায়ে স্নেহী হৈ থাকিবা। বুজিলা!

বৰদান: শক্তিশালী ব্ৰেকৰ দ্বাৰা বৰদানী ৰূপেৰে সেৱা কৰোঁতা প্ৰকাশ আৰু শক্তি কুঞ্জ (লাইট মাইট হাউচ) হোৱা বৰদানী ৰূপেৰে সেৱা কৰিবৰ কাৰণে প্ৰথমে নিজৰ মাজত শুদ্ধ সংকল্পৰ প্ৰয়োজন তথা অন্য সংকল্পবোৰক চেকেণ্ডত নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ বিশেষ অভ্যাসৰ দৰকাৰ। গোটেই দিন শুদ্ধ সংকল্পৰ সাগৰত টো খেলি থাকা আৰু যি সময়ত বিচৰা শুদ্ধ সংকল্পৰ সাগৰৰ তলিত গৈ শান্ত (চাইলেন্স) স্বৰূপ হৈ যোৱা, ইয়াৰ কাৰণে ব্ৰেক পাৱাৰফুল হওঁক, সংকল্পৰ ওপৰত পূৰ্বা নিয়ন্ত্ৰণ থাকক আৰু বুদ্ধি আৰু সংস্কাৰৰ ওপৰত পূৰ্বা অধিকাৰ থাকক তেতিয়া প্ৰকাশ আৰু শক্তি কুঞ্জ হৈ বৰদানী ৰূপেৰে সেৱা কৰিব পাৰিবা।

স্লোগান: সংকল্প, সময় আৰু বাণী মিতব্যয় (ইক’নমি) কৰা তেতিয়া বাবাৰ সহায় অনুভৱ কৰিব পাৰিবা।

!! ওঁম্ শান্তি !!